

שמחת תורה ושמחת הרגל

מעניינא דמועדי תשרי, והמשכתם אל תוך השנה

א אין מערבין שמחה בשמחה

משנה מועד קטן (ח:) – רק ריש המשנה, "אין נושאים ... את גרושתו"

גמרא –

שם (ח:), לפחות עד " ... שאין מערבין שמחה בשמחה"

ולקמן (ריש ט.), "ודאין מערבין ... ארבעה עשר יום ... דאתרמי עבדינן",

"אלא מדמייתר ... הני לחוד והני לחוד"

[אבל עדיף ללמוד ישר בגמרא (ח: - ט.), בלי דילוג (without skipping).]

תוס' (ח: ד"ה לפי)

תוס' (ח: סוף ד"ה מפני), "וסעודת ברית ..."

על איזו שאלה-להלכה דנו בתוס'?

מה נראה מסקנת התוס' להלכה? בגלל איזה טעמים?

רמב"ם הל' שביתת יום טוב (פרק ז' הל' ט"ז)

שלחן ערוך אורח חיים (סי' תקמ"ו סעיף ד')

משנה ברורה (סעיף-קטן י"א) – עפ"י מג"א שם (ס"ק ה')

[וע"ע הכא ברי"ף (ג: בדפיו) וברא"ש (סי' ט"ו) שזמרו להביא אף

את סוף הגמרא (ט.).]

מדצרי הפוסקים הללו, היכי קיי"ל להלכה?

ב שמחת תורה וסיום התורה

שלחן ערוך ורמ"א אורח חיים (סי' תרס"ט), לפחות עד " ... הכל משום שמחה"

משנה ברורה שם (סעיף-קטן י"א)

מדצרי הפוסקים למעלה, מהקשה לך על מנהגי שמחת

תורה, וצפרט הנהגת האריז"ל והגר"א?!

רמב"ם הל' תפלה (פרק י"ג הל' א')

עפ"י מגילה (כט:), וע"ע תוס' שם (לא. ד"ה למחר) בשם רה"ג

התבונן היטב על שני המנהגים שהוצאו ברמב"ם. מה

יש לדייק מזה לענין "יום שני של שמיני עצרת"?

האם זה מגדיל את קושיא?

ג בגדר שמחת יו"ט

הנה נעיין צמחות ותוכן (substance and content) של השמחה בימים טובים –

גמרא פסחים (סח:), "דתניא ר' אליעזר אומר... במה יוסף איכא בשוקא"

צמה נחלקו התנאים בהלכה? צמה נחלקו צפירוש הפסוקים? ומהו שורש המחלוקת?

מה רואים מדצרי הגמרא לגבי צדעות – האם השמחה של כל יו"ט שזה לשל שאר ימים טובים, או לא?

התבונן צזה גם על נוסח התפילה ציו"ט – תחלת צרכת "אתה צחרתנו ..."

חומש במדבר (פרקים כ"ח - כ"ט)

תעבור על הפרקים הללו צמהירות וצעשה תשבץ (scan and chart) של המוספין שצכל יום.

האם אפשר למצוא ולהצחין מסגרת כללית (global pattern/structure) העולה מתוך כל הפרטים?

מה תמוה צזה?

איזה חידוש למדת מזה צגדר שמיני עצרת?

רמב"ם סוף הל' לולב (הלכות י"ב - ט"ו)

וע"ע – מועדים וזמנים (ח"ב סי' קל"ב) לרי"מ שטרנבוך